

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **S. D.** proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 24.2.2012 **o nároku na invalidní důchod**

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- [1] Žalobci byl od 8.1.2012 odňat invalidní důchod.
- [2] Žalobce podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Poukázal na svůj nepříznivý zdravotní stav, který se nezlepšil. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a žalované uložit, aby znovu přiznala invalidní důchod.
- [3] Žalovaná k žalobě uvedla, že se v předmětné věci jedná o posouzení zdravotního stavu, a proto navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen MPSV ČR) podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Dále se

již k věci nevyjádřila, neboť nebyla přítomna jednání soudu dne 8.8.2012.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky zamítla a své rozhodnutí čj. X ze dne 6.12.2011 potvrdila. Rozhodnutí odůvodnila novým posudkem o invaliditě ze dne 13.2.2012, dle kterého účastník řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 3.b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

[5] Rozhodnutím ze dne 6.12.2011 byl žalobci odňat od 8.1.2012 invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č.155/1995 Sb., s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek ze dne 23.11.2011 podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp není pojištěnec invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 20 %.

[6] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti nižším než 35 %, přičemž jak lékařem OSSZ Frýdek-Místek tak i v řízení o námitkách lékařem žalované byl pokles stanoven o 20%, avšak s tím rozdílem, že dle posudkového lékaře OSSZ byl pokles hodnocen dle kap. XV, odd. B, pol. 3 písm. a) o 10 % s navýšením o dalších 10 % dle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky a lékaře LPS ČSSZ v námitkovém řízení dle kap. XV, odd. B, pol. 3 písm. b) o 20 % bez dalšího navýšení dle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky.

[7] Dále soud vzal za prokázané, že žalobce byl uznán invalidním lékařem OSSZ ve Frýdku-Místku dne 10.1.2011 od 4.1.2011 dle kapitoly XV, odd. A, pol. 1, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/209 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 70 %. Za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl určen impingement syndrom s lézí ORM vlevo s indikací k artroskopii levého ramene na březen 2011 a cervikobrachiální syndrom chronický při degenerativních změnách krční páteře – dorzální osteofyty C5,C6, zúžení foramin C5/C6 bilat., bez ukončení léčby.

[8] Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 29.6.2012, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný stavem po artroskopii levého ramenního kloubu pro impingement syndrom dne 15.2.2011, vleklým víceetážovým bolestivým páteřním syndromem – cervikobrachiální syndrom s poruchou dynamiky krční a hrudní páteře, bez indikace k neurochirurgickému zákroku, hypertenzí II. st., stavem po laparoskopické resekci sigmoidea v únoru 2008 pro divertikulózu a steatózou jater. Zdravotní postižení odpovídalo příloze vyhl. č. 359/2009 Sb., kap. XV, odd. B, položce 3 písm. b), kdy z rozmezí 15-25 % stanovila posudková komise střední hodnotu 20 %, neboť se jedná o omezení pohyblivosti a schopnosti fyzické zátěže jednoho

kloubu jedné horní končetiny - levého ramenního kloubu. Posudková komise se ztotožňuje se závěry posouzení lékaře ČSSZ, jak je uvedeno v námitkovém řízení ze dne 13.2.2012. Nebyl a není důvod ke stanovení horní hranice uvedeného rozmezí ani případného následného zvýšení horní hranice procentuálního hodnocení, neboť postižení páteře je zcela lehkého stupně a podstatněji pracovní potenciál nesnižuje. Posuzovaný byl uznán 4.1.2011 invalidním ve III. stupni, neboť byla plánována operace levého ramenního kloubu a končil rok výplaty nemocenských dávek. Dle lékaře OSSZ se jednalo o invaliditu na přechodnou dobu pro neukončené léčení. PK MPSV z dokumentace došla k závěru, že jeden rok trvající dočasná pracovní neschopnost byla neúměrně dlouhá, neodpovídala zdravotnímu stavu posuzovaného, který i při zjištěných obtížích byl schopen vykonávat fyzicky méně náročné práce kromě prací nad úrovní ramen. Posouzení invalidity III. st. dle přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb., kap. XV, odd. A, položky 1, písm. a) je nutno považovat za posudkový omyl, neboť zde je uvedena minimální funkční porucha po úrazu hlavy či mozku - 10%. Lékař OSSZ měl patrně na mysli kap. XV, odd. B, položku 1, písm. a), kdy stav nadstandardně srovnal s funkční ztrátou končetiny a hodnotil 70 %. Od doby uznání plné invalidity došlo ke změně zdravotního stavu: stav je zlepšen, pooperační stav se zhojil, léčení po artroskopii bylo ukončeno, stav je uspokojivý a stabilizovaný. Obtíže s krční páteří samy o sobě nedosahují takového stupně závažnosti, aby odpovídaly invaliditě, tento stav by bylo možno hodnotit dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. b) (lehké funkční postižení s omezením pohyblivosti avšak bez projevů kořenového dráždění a poškození nervů), z rozmezí 10-20 % odpovídá 10 % poklesu pracovní schopnosti. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

[9] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 24.2.2012 o námitkách, rozhodnutí žalované ze dne 6.12.2011 o odnětí invalidního důchodu, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku ze dne 23.11.2011 o invaliditě, posudek o invaliditě ze dne 13.2.2012 vypracovaný v řízení o námitkách a posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 29.6.2012.

[10] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném

vyhláškou č. 182/1991 Sb., v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů neurologických, neurochirurgických, ortopedických, včetně vyšetření MR, RTG a dalších, přičemž odborným členem komise dne 29.6.2012 byl i lékař ortoped; u jednání komise dne 23.5.2012, kdy jednání bylo odročeno za účelem neurologického vyšetření včetně EMG a ortopedického vyšetření včetně RTG byl přítomen neurolog. Žalobce byl pro potřeby jednání komise vyšetřen neurologem MUDr. K. a ortopedem MUDr. K. a byl také u jednání komise dne 23.5.2012 vyšetřen přísedící neuroložkou. Komise na základě odborných lékařských nálezů dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobce je nižší než 35 %, tedy, že nedosahuje míry, která zakládá invaliditu. Posudková komise v Ostravě hodnotila pokles pracovní schopnosti tak, jak byl hodnocen v námitkovém řízení dle kap. XV, odd. B, položky 3 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o 20 % z rozmezí 15-25 %. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. v kap. XV, odd. B, položce 1. písmena b) za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro ztuhnutí nebo omezení pohybu v ramenním kloubu, loketním kloubu/kloubech při středně těžkém omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů a komise s odkazem na konkrétní lékařské zprávy a s odůvodněním v tomto rozsahu nejzávažnější onemocnění posoudila. Soud při hodnocení kvality posudku posudkové komise přihlédl i k tomu, že se přesvědčivě vypořádala i s důvodem odnětí invalidity.

[12] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[13] Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity je nutno prokázat pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 35 %, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, nelze žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního.

[14] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat. znění).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 8. srpna 2012

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně